

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím:

A bölcsészeti kar tanársegédei is panaszkodnak

Forrás:

Magyarország

Bp.
(Hely)

1921. 6. 24
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

378.5

Hely

Idő

"1921"

Személy

Helv. szám

378.5 1921

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

A bölcsészeti kar tanársegédei is panaszkodnak

Se előmenetel, se fizetés — Vasárnap dől el az állami ellátás kérdése — Két nyilatkozat

— A Magyarországi tudósítójától —

Leült mellém a szerkesztőségi asztalhoz a tudós tanársegéd és arra kért, hogy hallgassuk meg a bölcsészeti kar tanársegédeknek a panaszát is. Sovány, keskenyarcu fekete ember a tanársegéd ur, lekete arcából kilángol a szeme.

— A közvélemény teljesen hamis tájékoztatást nyert felőlünk — mondja. A «tanársegéd» cím hangzatos és senki nem nyögi ugy ezt a címet, mint mi a bölcsészettudományi karon. Nálunk a leglehetségesebb filozófusok közül választja ki a professzor azt, akit meghív maga mellé tanársegédnek. Addig maradhatunk a diszes pozícióban, míg a professzor bizalma ott tart, évről-évre új választás elé kerülünk. Nálunk nincs előmenetel, nekünk nincs státusunk. Havi 1183 korona fizetése van az első tanársegédnek, negyedévenként adnak még 375 korona lakásbért, ha családos: személyenként negyedévre 200 koronát és most Hege-düs Loránt rendkívüli segélyét: havi 300 koronát. Ebből nyomorgunk mi éveken át.

— Többi diplomás kollegánk az egyetem után elmegy középiskolai tanárnak, halad a ranglétrán, a fizetésben is mi állunk, állunk egyhelyben a tanársegédei 1183 koronával!... Mi nem panaszkodtunk a pénzügyminiszternél s nem irigykedtünk a klinikai tanársegédek állami kosztjára. Mi sóvárogva olvasták a Magyarországon a klinikai komisszószt étlapját s arra kérjük a pénzügyminisztert: adja meg nekünk is ezt a lenézett semmiséget, a vasárnapesti retek vacsorát friss liptai túróval.

— És kérünk még valamit. Ha kiesünk a professzor kegyéből, elmegyünk középiskolai tanárnak. Elmegyünk szívesen bárhová, de egy vidéki tanárikarba utolsónak beállni: egy kicsit fájdalmas. Pedig odatesznek bennünket; kineveznek helyettes tanárnak a IX. fizetési osztály 3-ik szakába. Nem számít, hogy mi a legfelsőbb helyen elismerés mellett elsőrendű tudományos munkát végeztünk éveken át! Azt kérjük: nevezzenek ki bennünket a státusba már akkor, mikor odakerülünk az egyetemi tanár mellé gyakornoknak.

Az orvos-tanársegédekről csak annyit, hogy még nem láttam olyat köztük, aki státusról és fizetési osztályokról álmodozott volna.

E panaszokra vonatkozólag megkérde-

tük Tóth Lajos ur. Enomtatás és Vi-a 1919. szota Gyula dr. miniszteri tanácsost. Tóth Lajos az állami ellátás kiterjesztéséről azt mondotta:

— Ha a pénzügyminiszter bőkezű lesz, akkor kiterjeszthetjük a bölcsészeti kar tanársegédeire is a kedvezményt. Valóban nem ők dobták felszínre ezt az ügyet, hanem egy jogi professzor. Ugyis megoldásra került volna később. Most aztán a kultuszminiszter ur nagy jóindulattal keresi a dolog anyagi fedezetét is. Vasárnap dől el a kérdés, akkor tartunk ebben az ügyben megbeszélést.

Viszota Gyula dr. a státusba való beosztásról így nyilatkozott:

— Ez a kérés igazságos is, meg nem is. Tény az, hogy a bölcsészeti kar tanárgyakornokai és segédei nem haladhatnak előre. De ezzel szemben az is tény, hogy aki lement vidékre középiskolai tanárnak, az reménytelenül nézheti a pesti vonatot, ő ide soha nem kerülhet fel, mert a megüresedő katedrára elsősorban a tanársegédek reflektálnak. És joggal!... De ha joggal, akkor viselniök kell e jog terhét is. És nem is tudjuk elosztani a tanárokat. 1200 kér beosztást s csak 800-ra van szükség. És még egyet: aki egyszer Budapesten megvetette a lábát, az nem igen megy többé vidékre. Utamódot talál arra, hogy ide neveztesse ki magát, ha középiskolához kerül.

Ezek szerint tehát a státuskérés reménytelen: az ellátást valószínűleg meg-